

Ügyiratszám: MN/10137-5/2012.

Ügyintéző: **személyes adat**

Email: **személyes adat**

Telefon: **Személyes adat**

Tárgy: eljárás megszüntetése

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának

905/2012. (V. 16.) sz.

VÉGZÉSE

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **Médiatanács**) a **személyes adat** által képviselt **Személyes adat** (Európai Parlament, Bât. Altiero Spinelli, 08G169, rue Wiertz 60, 1047 Bruxelles, a továbbiakban: **Kérelmező**) az Echo Hungária TV Zrt. (1145 Budapest, Törökőr u. 78., a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) **Echo TV** állandó megnevezésű csatornáján **2012. február 10-én 20 óra 31 perctől** sugárzott **Korrektúra** című műsorszámban elhangzottak miatt 2012. április 2-án benyújtott kérelme alapján indult hatósági eljárást

megszünteti.

E végzés ellen fellebbezésnek nincs helye. A végzés felülvizsgálata a végzés közlésétől számított 15 napon belül a Fővárosi Törvényszékhez címzett, a Médiatanácsához három példányban benyújtott kérelemben kezdeményezhető. A bíróság a végzést nemperes eljárásban 30 napon belül vizsgálja felül.

Indokolás

A Kérelmező 2012. április 2-án benyújtott kérelmében hatósági eljárást kezdeményezett a Médiaszolgáltató **Echo TV** állandó megnevezésű csatornáján **2012. február 10-én 20 óra 31 perctől** sugárzott **Korrektúra** című műsorszámban személyével kapcsolatban elhangzottak miatt.

A Kérelmező előadta, hogy a Médiaszolgáltató fentebb említett műsorszámban a személyével – és nem tevékenységével, felszólalásával – kapcsolatban sértő kijelentések hangzottak el: **Személyes adat**, a műsorszám műsorvezetője „agyament ótvar hazug idiotának”, illetve „rohadt szemétnak” nevezte a Kérelmezőt az Európai Parlament alapjogi bizottságának 2012. február 9-ei ülésén elmondott, a Békemenet résztvevőinek Európai Unió ellenes és antiszemita megnyilvánulásait kifogásoló felszólalása miatt. A Kérelmező – az idézett kijelentésekkel összefüggésben – a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető

szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: **Smtv.**) **14. § (1)** bekezdés megsértésének megállapítását kérte a Médiaszolgáltatóval szemben.

A kérelemhez csatolt mellékletekből kiderül, hogy a Kérelmező panaszát a Médiaszolgáltatónak is megküldte, melyben jelezte, hogy a műsorszám álláspontja szerint sértette az emberi méltósághoz való jogát, valamint kérte, hogy a Médiaszolgáltató megfelelő formátumban, egyértelműen határolódjon el az elhangzottaktól, nyilvánosan kérjen bocsánatot, továbbá a Kérelmező említett felszólalását tényszerűen és kiegyensúlyozottan mutassa be.

A panaszra a Médiaszolgáltató vezérigazgatója reagált, aki a sérelmezett állítások elhangzását nem cáfolta, viszont kifejtette, hogy a Kérelmező európai parlamenti felszólalásában elmondott „vádak”, miszerint a Békemenetben EU ellenes és antiszemita jelszavak, plakátok tűntek fel, a Médiaszolgáltató információ szerint is valótlanok. Kifejtette továbbá, hogy tájékoztatásuk kiegyensúlyozott és tárgyilagos volt, mert nem csupán a sérelmezett műsor tájékoztatta szöveghűen a nézőket, hanem a brüsszeli meghallgatást egy nappal korábban teljes terjedelemben, élő adásban is közvetítették. Végül felajánlotta, hogy a Kérelmező a számára megfelelő időpontban, élő stúdióbeszélgetésben vitassa meg kifogásait **Személyes adat**.

A Kérelmező a Médiaszolgáltató ajánlatát nem tartotta kielégítőnek, mivel a minősíthetetlen hangnemű kijelentésektől való elhatárolódás és bocsánatkérés nem történt meg, ami álláspontja szerint feltétele lenne annak, hogy vállalja a nyilvános vitát **Személyes adat**.

A Kérelmező ezt követően utalt az emberi méltósághoz való jog tartalmát és a közszereplők személyiségvédelmét kidolgozó alkotmánybírósági határozatokra [23/1990. (X. 31.), 36/1994. (VI. 24.) és 34/2004. (IX. 28.) sz. AB határozatok], az Emberi Jogok Európai Bíróságának álláspontjára a közszereplők bírálhatóságának kérdésében és a Médiatanács Smtv. 14. § megsértése tárgyában hozott néhány határozatára.

A Kérelmező a hatósági és bírói jogértelmezés áttekintését követően arra a következtetésre jutott, hogy az őt emberi mivoltában megalázó közlést politikusként sem köteles eltűrni, így a szóban forgó műsorszámban elhangzottak miatt helye van a Médiatanács hatósági eljárásának.

A beadvánnyal kapcsolatban a Médiatanács a következőket állapította meg:

A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) **167. § (1)** bekezdése értelmében a Hatóság a feladat- és hatáskörébe tartozó ügyekben – a hozzá érkezett kérelmek alapján vagy hivatalból – jogosult általános hatósági felügyeleti eljárást lefolytatni:

„A Hatóság kérelemre vagy hivatalból – feladat- és hatáskörének keretében – jogosult hatósági ellenőrzés vagy hatósági eljárás keretében felügyelni az e törvényben és az Smtv.-ben meghatározott rendelkezések érvényesülését, betartását, valamint a hatósági döntéseiben, a műsorszolgáltatási szerződésekben és a Hatóság által kötött hatósági szerződésekben foglaltak teljesítését.”

Az **Mttv. 145. § (1)** bekezdése rögzíti a bejelentő fogalomkörét:

„A Hatóság e törvényben meghatározott feladat- és hatáskörével kapcsolatban a médiaigazgatásra vonatkozó szabály megsértésére hivatkozással bárki a Hatósághoz címzett bejelentéssel élhet, aki a bejelentés tárgyában nem minősül ügyfélnek (a továbbiakban: bejelentő).”

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: **Ket.**) **15. § (1)** bekezdése értelmében:

„Ügyfél az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti, akit hatósági ellenőrzés alá vontak, illetve akire nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz.”

A Médiatanács megállapította, hogy a beadványt benyújtó személy a hatósági eljárásra irányadó, fentebb idézett törvényi rendelkezések szerint ügyfélnek minősül, a 2012. április 2-án érkezett beadványa tartalma alapján kérelem, tekintettel arra, hogy a beadványban vázolt jogsérelem a Kérelmező személyhez fűződő jogát érinti.

A Médiatanács a tényállás tisztázása érdekében a kérelemmel érintett műsorszámot megtekintette, amely az alábbiakat tartalmazta:

A „Korrektúra” a Médiaszolgáltató sajtóklub-jellegű műsorszáma, melyben a műsorvezető – **Személyes adat** – a megelőző napok politikai, társadalmi, gazdasági eseményeit vitatja meg vendégeivel. A 2012. február 10-én 20 óra 31 perctől sugárzott adásban **Személyes adat** mellett **Személyes adat** és **Személyes adat** szerepeltek.

Az adás kifogásolt részében a következők hangzottak el:

Személyes adat a vendégek bemutatása után közölte, hogy „Magyarország vitanap” volt az Európai Parlamentben, erről folyik majd a beszélgetés a műsorszámban. Ezt követően egy rövid összefoglalót láthattak a nézők arról, hogy „ismét Magyarország volt a téma Brüsszelben”.

Az összefoglalót követően, 20:34:00-tól:

Személyes adat : „Mondanám, hogy nem kell az egész dolgot komolyan venni, de természetesen komolyan kell venni, mert nagyon sok minden múlik ezen, és nagyon sok minden függ mindentől. Másrészt, a bejátszóból a finomságok ugye nem derültek ki. Hogy mi minden és milyen tónusban hangzott el egyébként Magyarországról ezen a tegnapi vitanapon. Csak hogy mondjak jókedv csinálnak egy apróságot, bizonyos zöldpárti, egyébként osztrák **Személyes adat** például azt találta mondani, hogy a Békemeneten nagyon erős antiszemita jelszavak voltak és ilyenek voltak felírva a plakátokra. No most, nem voltak ilyenek, pont, és itt be is fejezhetnénk, de nem tudjuk...”

Személyes adat : „Hát ha lettek volna, akkor már láttunk volna róla képeket, mert az egész nemzetközi sajtó erről szólna.”

Személyes adat : „Természetesen. Csak jön egy ilyen agyament, ótvar, hazug, idióta, **Személyes adat**, és ezt elmondja...”

Személyes adat : „És még milyen finoman fejezted ki magad.”

Személyes adat : „És még milyen finoman fejeztem ki magam. Ezt elmondja az Európai Parlamentben, és akkor ez így dalmahodik tovább, nő, mint a kumulusz, és akkor ezt majd meg fogják írni a lapok, és ez ilyen faktum lesz, miközben az egész egy rohadt, szemét hazugság egy rohadt szemét szájából. De az összes többi ilyen volt, úgyhogy, de mégis mit lehet ezzel kezdeni.”

Személyes adat : „Hát itt én mindig azt kérdezem meg, hogy nem lehet-e beperelni. Mert ugye, ha mindig a jogrendre hivatkozunk, márpedig az EP-ben és az Európa Tanácsban is a hasonló meghallgatásokon mindig a jogszerűsége és a jogrendre hivatkoznak, akkor kérdem én, vannak itt többszáz-éves jogelvek, miszerint hogyha valaki hazudik, ráadásul nagy nyilvánosság előtt, azt rágalmazásnak hívják, vagy becsületsértésnek hívják, és olyankor a bíróság el szokott járni. Itt van ez a **Személyes adat** nevű osztrák zöld hölgy, hogy finoman fejezzem ki magam.”

Személyes adat : „Milyen erősen fogalmazol hozzám képest.”

Személyes adat : „Próbálok visszafogott lenni. Szóval ez a nőszemély, ez a perszóna, aki hazudik. Akkor pereljük be!”

Személyes adat : „Egyébként van benne valami, van benne valami, ezt a nőt például be lehet perelni. Hát mutassa be. Mutasson be egy rohadt plakátot, amire antiszemita jelszó volt felírva. Egyet mutasson.”

Személyes adat : „Érdekes kérdés, én eljátszottam a gondolattal, nem tudom, egyébként, hogy be lehet-e perelni.”

Személyes adat : „Hát miért, színtiszta rágalmazás.”

Személyes adat : „Ez stimmel, csak ugye minden ilyen típusú képviselőt mentelmi jog véd, csak jelzem, és ugye általában pontosan ezért, hogy a vitában elhangzottak miatt ne lehessen őt, ugye, beperelni, vagy ne érje különböző inzultus, de egyébként teljesen egyetértek Lacival, teljes mértékben, hogy ezeket igen, egyszer és mindenkorra véget kellene vetni akár egy ilyen precedensértékű perrel az ilyen rágalomhadjáratnak. Mert én azt szoktam mondani, hogy mindenki addig megy el, ameddig engedik. Tehát hogyha egyszer végre határozottan föllép valaki, akkor lehet, hogy abbahagyják vagy vélhetően abbahagyják. De úgy tűnik, hogy nem hagyják abba, tehát ez most már az unalomig fog menni, és azt gondolom, hogy az Orbán-kormány legeslegutolsó napjáig ezzel fognak foglalkozni, de most már eljutott egy olyan pontra ez az Európa kontra Magyarország vagy az európai balliberálisok ... zöldek ... és Magyarországnak a vitája, hogy itt nem, tehát, tök mindegy, mit csinálunk. Itt bizonygathatjuk azt, hogy de itt demokrácia van, bármit csinálhatunk, akkor is azt fogják mondani, hogy de nem, mert ők úgy gondolják, hogy nem. Tehát ízlésbeli dolgokról lehet vitatkozni, de minek.”

Ezt követően – 20:37:50-től – arról folyt a beszélgetés, hogy az Európai Tanács jogszabályokat alkotott Magyarországgal, és ezzel – a demokrácia nevében – elveszi az ország szuverenitását (**Személyes adat**). Ezzel kapcsolatban **Személyes adat 20:39:45-kor** a következőket mondta: „**Személyes adat** a demokrácia nevében ott ül, ez a szerencsétlen idióta, és azt hiszi, hogy ezt ő megteheti”.

A beszélgetést folytatva **Személyes adat** megemlítette, hogy **Személyes adat** az Európai Parlament magyarországi helyzettől foglalkozó meghallgatásának résztvevőjéhez írt nyílt levelében kikérte magának azokat a balliberális hangokat, miszerint Magyarországon a zsidóságnak félnivalója lenne, majd **Személyes adat** hozzátette, hogy **Személyes adat** pedig a cigányság nevében kérte ki, hogy Magyarországon a cigányoknak rettegniük kell. **Személyes adat** úgy vélte, hogy Magyarországról viszik és terjesztik az ilyen típusú rágalomokat, majd **Személyes adat** kifejtette, hogy most kiderült, a hazudozás nem a diktatúrák sajátossága, hanem demokráciában is lehet büntetlenül, következmények nélkül hazudozni. **Személyes adat** felhívta a figyelmet, hogy vannak azért következmények, mert amikor Orbán Viktor Martin Schultz-cal közös sajtótájékoztatót tartott, Martin Schultz azzal vezette azt be, hogy az Európai Uniónak be kell látnia, nem támadhatja hevesen és durván Orbán Viktort és kormányát, mert az szemmel láthatóan a miniszterelnököt erősíti. Ezt alátámasztandó, **20:43:34-kor** **Személyes adat** a következőket mondta: „Tegnap megint nézte az élő közvetítést X ember, és mindazok, akik semlegesek, illetve akik FIDESZ szavazók, vért hánytak, őriöngtek és a hajukat tépték, és megint megerősítést nyertek abban, hogy kint valami egészen idióta, eszement, hazudozó, ótvaros társaság bántja ezt az országot. Hát, ha ezt akarják, akkor csinálják.” A beszélgetőtársak ezt követően kifejtették, hogy mindez az euro-szkeptikusok malmára hajtja a vizet, és ennek most már komoly oka is van, amint a folyamatos támadásokból és igaztalan vádakból az látható.

A műsorszám hátralévő – 20:47:45 és 20:55:00 közötti – részében **Személyes adat** egy interjúban elhangzott mondatáról folyt a vita, melynek során a Kérelmező által sérelmezett közlések, tartalmak már nem kerültek elő.

A Médiatanács ezt követően megvizsgálta, hogy a kérelemben jelzett médiaszolgáltatói magatartással kapcsolatban felmerülhet-e az Smtv. 14. § (1) bekezdés sérelme, azaz az egyéni jogsérelem elérte-e az emberi jogok intézményes védelmének mértékét.

A médiahatóság nem korlátozhatja az egyéni önrendelkezési jogot, ezért nem léphet fel mások egyéni jogainak védelmében függetlenül attól, hogy az érintett maga fellépett-e. Olyan ügyek megítélésekor ugyanis, amikor a személyhez fűződő jog sérelmére is alkalmas tényállások valósultak meg – mint a jelen eljárás tárgyát képező ügyben is –, tekintettel kell lenni az egyéb eljárások megindulásának lehetőségére. A médiahatóságnak – és adott esetben a bíróságnak – el kell határolnia ezen egyéb eljárásokat saját közigazgatási eljárásától. A médiaszabályozás és annak alkalmazásával a médiahatóság ugyanis nem a médiában megtámadott egyént védi, hanem az emberi jogok és az emberi méltóság intézményes védelmén keresztül a közérdeket. Az egyes konkrét jogsértések megítélésekor egyértelműen el kell tudni határolni az egyes jogágak által védendő értéket és a médiahatóságnak a jogsérelem elbírálása során a médiaszabályozás azon jellegzetességére kell figyelemmel lennie, hogy a médiaszabályozás nem a médiában szereplő, vagy ott megtámadott egyén jogait védi, hanem a demokratikus nyilvánosság szabályait határozza meg.

Az **Smtv. 14. § (1)** bekezdés értelmében:

„A médiatartalom-szolgáltatónak az általa közzétett médiatartalmakban, illetve azok készítése során tiszteletben kell tartania az emberi méltóságot.”

A 64/1991. (XII. 17.) AB határozatban lefektetett elvek szerint az állam emberi jogvédelmi kötelezettsége kettős jellegű: egyfelől védi az egyének (jogalanyok) számára biztosított emberi jogokat, másfelől bizonyos esetekben – és bizonyos emberi jogok vonatkozásában – gondoskodnia kell az emberi jogok érvényesüléséhez szükséges feltételekről (intézményes védelem). Egy adott emberi jog intézményes védelme indoka lehet más emberi jogok korlátozásának is. A véleményszabadság tekintetében például a 30/1992. (V. 26.) AB határozat alapján az államnak nem csupán az a feladata, hogy polgárai számára biztosítsa a szabad véleménynyilvánítást, hanem gondoskodnia kell a demokratikus közvélemény megfelelő működéséről is. Az AB 46/2007. (VI. 27.) és 165/2011. (XII. 20.) számú döntéseinek értelmezése alapján az emberi jogok és az emberi méltóság médiaszabályozásbeli védelme is az állam intézményvédelmi kötelezettségéből fakad.

Az Alkotmánybíróság a 46/2007. (VI. 27.) AB számú határozatában vizsgálta az emberi jogok (azon belül az emberi méltóság) médiaszabályozásbeli védelmének alkotmányosságát is, és kimondta, hogy *„ha a műsorszolgáltató személyhez fűződő jogot sért, a jogsérelem szenvedett személy dönt arról, hogy a jogsértést elkövető műsorszolgáltatóval szemben érvényesíti-e személyiségi jogait, például indít-e pert. A Médiatörvény [a korábbi Rttv.] 112. § (1) bekezdése és 136. § (1) bekezdése e bírói út mellett közigazgatási eljárást intézményesít. Az ORTT – a Médiatörvény [Rttv.] 3. § (1) bekezdése alapján eljárva – e közigazgatási eljárásban nem az egyes jogalanyokat ért jogsérelemről dönt. A Médiatörvény [Rttv.] 3. § (1) bekezdése alapvető rendelkezés. Az ORTT ennek megfelelően a közigazgatási eljárás során annak megállapítására jogosult, hogy a műsorszolgáltató az emberi jogok tiszteletben tartásával tevékenykedik-e, és az egyes műsorainak témája, jellege, nézőpontja nem sérti-e az emberi jogokban megjelenő alapvető értéket”*.

Az idézett szöveg arra utal, hogy a médiaszabályozás számára az emberi jogok „intézményének” védelme a feladat, tehát a társadalom számára elengedhetetlenül fontos intézményt védi, és nem a megsértett emberi jogok nyomán konkrét sérelmet szenvedett egyént. Az Alkotmánybíróság az önrendelkezési jog vonatkozásában e döntésében – korábbi gyakorlatára alapozva – azt is kimondta, hogy *„fontos tartalmi eleme – egyebek között – az egyén joga arra, hogy az igény állapotába került alanyi jogait a különböző állami*

szervek, így a bíróság előtt is érvényesítse. Az önrendelkezési jog azonban, mint általános cselekvési szabadsághoz való jog, a jogérvényesítéstől való tartózkodás, a nem cselekvés jogát is magában foglalja. Mivel ez a jog az egyén autonómiájának védelmére szolgál, általában mindenkinek szabadságában áll eldönteni, hogy jogai és törvényes érdekei védelmére nyitva álló és alkotmányosan biztosított hatósági igényérvényesítési utat igénybe veszi-e, vagy attól tartózkodik” [1/1994. (I. 7.) számú AB határozat].

Az önrendelkezési jog tehát azt a jogot is magában foglalja, hogy valaki jogsérelem esetén ne vegyen igénybe bírói utat, illetve jogait más módon ne érvényesítse: „[h]a a műsorszolgáltató személyhez fűződő jogot sért, a jogsérelmet szenvedett személy dönt arról, hogy a jogsértést elkövető műsorszolgáltatóval szemben érvényesíti személyiségi jogait (...)”.

Az Alkotmánybíróság 46/2007. (VI. 27.) sz. határozatában foglaltak alapján megállapítható, hogy a médiaszabályozásban van alkotmányos lehetőség az emberi méltóság védelmére, azonban ezen eljárások során az alapjogi sérelem bekövetkeztét csak azt mintegy eljárásjogilag „alanytalanná téve” ítélni meg. A jogsértések esetén a jogalkalmazónak ketté kell tudnia választani a kizárólag az egyéni jog, valamint az emberi jogok (emberi méltóság) intézményes tartalmának sérelmét megvalósító eseteket, és – a köz érdekében fellépve – utóbbiak védelmében járhat csak el.

A 165/2011. (XII. 20.) AB határozat indokolása megállapítja, hogy a média „rombolást tud végezni az emberi jogok, különösen az emberi méltóság tiszteletének kultúrájában”, tehát a kultúra védelme lehet a médiaszabályozás célja. Ezt követően az indokolás leszögezi, hogy „indokolt, hogy a hatóság – e jogok intézményes tartalmát érintő körben – (...) a közösség érdekében felléphessen a jogsértővel szemben” (indokolás, IV. 2. 2. 2. pont).

Az idézett szövegrészekből egyértelművé válik, hogy az AB szerint a szabályozás célja és indoka a közösség (nem pedig az egyén) érdekében a jogok „intézményes tartalmának” védelme, nem pedig konkrét sérelmek miatti fellépés. biztosítása.

A Médiatanács álláspontja szerint a kérelem tárgyát képező ügyben nem állapítható meg az Smtv. 14. § (1) bekezdésének megsértése alapjául szolgáló közérdek sérelme (ami az emberi méltóság intézményes védelmében való hatósági fellépést szükségessé tenné).

Bár a Kérelmezővel kapcsolatban elhangzott sértő kijelentések alkalmat adhatnak az egyéni jogvédelemre nyitva álló jogérvényesítésre (a kérelmező által személyesen indítható polgári vagy büntetőeljárások által), de az egyént ért jogsérelmen keresztül – figyelemmel arra a tényre is, hogy a sérelmet szenvedett EU parlamenti képviselő, tehát közszereplő is – a médiahatóság által a műsorszám közönsége érdekében biztosított intézményes alapjogvédelem szükségessége nem merült fel. Nem vitatva annak a lehetőségét, hogy a sértett Kérelmező törvényes jogai vagy érdekei csorbulhattak, a médiahatóság álláspontja szerint ennek elbírálása nem tartozik a hatáskörébe. A sajtószabadság alapjogának érvényesülési körébe a sértő, bántó állásponatok közzététele is beletartozik, különösen igaz ez a politikusokkal, közéleti szereplőkkel kapcsolatban kifejtett vélemények esetében (36/1994. (VI. 24.) AB határozat). A médiaszabályozás azonban nem a személyhez fűződő jogok megsértése esetén alkalmazható eljárások számát növeli, hanem az emberi jogok, köztük az emberi méltóság intézményes védelmét biztosítja, tehát a médiát figyelemmel kíséző közönség érdekében lép fel, biztosítva számára az emberi méltóságot tiszteletben tartó médiatartalmakat. Amennyiben tehát „csak” a személyhez fűződő jogok sérelme merül fel egy adott tartalommal kapcsolatban, a médiahatóságnak nincsen hatásköre eljárni.

Mindezek alapján a Médiatanács a Ket. 31. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette az eljárást, tekintettel arra, hogy a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának lett volna helye azon az alapon, hogy az eljárás alapjául szolgáló ügy nem hatósági ügy, hiszen a

személyhez fűződő jogok megsértése miatti igény vonatkozásában nincs olyan hatósági ügy, amelyre a Médiatanács hatáskörrel rendelkezne, és mindez csak később, az eljárás megindulását követő nyolc napon túl jutott a tudomására.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ket. 72. § (2) bekezdésében, továbbá az Mttv. 163. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezéseken alapul. A jogorvoslat elbírálásának határidejét az Mttv. 164. § (1) bekezdése határozza meg.

Az eljárás során a Ket. 153. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés szerinti eljárási költség nem merült fel.

Budapest, 2012. május 16.

**A Médiatanács nevében:
Szalai Annamária elnök
és
dr. Auer János hitelesítő tag**

Kapják:

1. Személyes adat